

Глобални (статични) - използват статични променливи
Локални - локални, променливи пром. за да се при комп.
Динамична - "временно" пром. която може да се яви по време от изпълнението на програмата
Управляем ход - при което се пада конспект, достига се функцион работи

ООП - програмна парадигма - която е една програмна система се моделира като набор от обекти, които взаимодействат помежду си

Namespace - инструмент за избягване на конфликти на имена
 - пространство от имена

namespace ns {
 void f() {}
 int global = 9;
 }
 Номен: namespace A {
 namespace B {
 f() {}
 }

Използване : using namespace ns; - въвежда всичко от namespace-a в името на namespace-а
 using ns::f; - въвежда използването на f от namespace-a в дадения scope, без да въвежда използването на ::
 ns::f; - въвежда единствено дадено име на namespace-a
 :: - оператор за резултат

! Можемо използваме namespace-ове, свързвайки имената с имената на имената, които ще се компилира, за да ги използваме

Енумерации - дефинирани от програмиста

Enum тип данни който е ограничен до дадени стойности, представяващи специално дефинирани константи (**enum-кони**)

! Всички enum-кони отговарят на едно число
 - ако не е даден стойност, то то е нула
 - ако на първия не е дадена стойност, то е 0

enum Color {
 red = 110,
 blue = 113,
 orange = 114,
 purple = red + blue; 113
 }

enum е **unscoped** - enum-кони са неща като глобални променливи, т.е. ще може да ги достига от тях от цялата програма

enum Color {
 orange
 }
 enum Fruit {
 orange
 }

При unscoped enum няма имплицитно преобразуване от enum-кони към int

Пример: enum Color {
 orange = 1
 }

enum Animal {
 cat = 1
 }

Color c1 = Color::orange;
 Animal a1 = Animal::cat;

if (c1 == a1) {}
 // не се изпълнява

В повечето случаи това е нежелено поведение, защото бързо се съпоставят отговорите на един и същи стойност, не знаем обаче резултатите

Вместо това имаме и scoped enum - **enum class**

enum class Color {
 orange
 }
 enum class Fruit {
 orange
 }
 с OK

- ако искаме да присвоим стойността на enum-кони на променлива от конкретен тип и да е друг тип или да съпоставим enum-кони трябва да им дадем експлицитен cast

! Имплицитно на променлива от тип enum (sizeof(enum)) - константата на имплементацията на променлива, в която дадените от стойности се използват enum-кони

Структури - последователност от полета, които се правят в определена ред

- тип-данните могат да бъдат от различен тип
 - когато са, от един тип представяне в паметта с едно и също като при един масив, разликата е само семантика

struct Point {
 int x = 0;
 int y = 0;
 }
 Point* ptr = new Point {3, 4};
 ! delete ptr;

Декларация на инстанция

Point p; // на enum-данните се присвояват по-големи стойности

Point p = {1, 3} // p.x = 1 p.y = 1

Point p;
 p.x = 2;
 p.y = 3;

Достъп до елементи: <името на инстанцията> . <името на enum-данните>

Можем да създаваме динамични обекти:

Point* pointPtr = new Point();

Достъп до елементи:

(*pointPtr).x = 5;
 pointPtr->y = 10;

Еквивалентни

Размер на структури

struct Line {
 Point beg;
 Point end;
 };

Масиви от структури

Point arr[10]; // създава масив с 10 инстанции от тип Point

Point* ptr = new Point[n]; // създава указател към масив от инстанции от тип Point в heap-а

- големина на масив от инстанции е

sizeof(A) * sizeof(int) - защото

Правилна във функции

Структурата е негов тип, затова избиране да създаване константа. Това е важно, защото, ако не използваме по-големи стойности (копирането само на адреси е много по-бързо)

f(Point& t)

Важно е, когато няма да променяме инстанцията на във функцията да я поставим по константна референция

double getDist(const Point& a, const Point& b)

f(1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10)

f(const a, b, c, d, e, f, g, h, i, j)

f(a, b, c, d, e, f, g, h, i, j)

f(const a, b, c, d, e, f, g, h, i, j)

f(a, b, c, d, e, f, g, h, i, j)

f(const a, b, c, d, e, f, g, h, i, j)

Връщане на инстанции от ф-я

A f() {
 A obj;
 return obj;
 }

A* f() {
 A* ptr = new A {};
 return ptr;
 }

Размер на инстанции

Alignment requirement - правилата на дава последователни по-големи адреси, които могат да бъдат използвани за разполагане на данни

потенциален адрес - адрес кратен на по-големия на типа (ако може да бъде адресиран в паметта)

! Размер на инстанцията се определя по следните правила

• Големината на структурата трябва да се дава на размер на най-големия примитивен елемент

• # примитивен тип данни трябва да е на адрес, кратен на големината на

struct A {
 char ch;
 int i[5];
 char ch;
 int i;
 };

sizeof(A) = 8 * sizeof(int) + 1
 sizeof(A) = 40

padding - празни клетки, с които се подреждат елементите

struct B {
 int i;
 char ch;
 char arr[1];
 };

! Можемо последното поле с масив по-голям да не му подреждаме големина

! Можемо да използваме останалото място в структурата

Unions - последователност от памет, които съдържат един и същ памет

- предназначени са за използване на точно едно от полетата или последното (или двете)

- sizeof() - размера на най-големия променлив

- по този начин можем да интерпретираме една и съща памет по различни начини (имаме полиморфизъм)

Endianness - начин на подреждане на байтовете на една дума в паметта

Big endian - най-старият байт е пръв

Little endian - най-младшият байт е пръв

union Test {
 int i;
 char ch;
 int i;
 };

Проверка за big/little endian:

bool isLittleEndian {
 union EndianTest {
 int i;
 unsigned char bytes[4];
 } test;
 return test.bytes[0] == 1;
 }

Вопрос: - Какво означава, когато в стр няма място за масив, на който не сме задали стойности

- enum-кони с еднакви имена в enum и enum class